

Dosarul nr. 2ra-196/22
2-18138158-01-2ra-11022022

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – E. Badan-Melnic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton. V. Cotorobai, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Gociu împotriva lui Mihai Șeremet privind încasarea sumei achitate în avans și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet, s-a menținut hotărârea din data de 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și împotriva încheierii din data de 09 iunie 2021 prin care s-a respins cererea de recuzare a jucătorului Vitalie Cotorobai,

constată:

La 06 martie 2018 Vasile Gociu a depus cerere de chemare în judecată, completată ulterior, împotriva lui Mihai Șeremet, prin care a solicitat rezolvirea contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011 încheiat între Mihai Șeremet și Vasile Gociu, cu repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului; încasarea sumei de 3 300 euro, cu titlu de avans; sumei de 18 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea retribuițiilor pentru serviciile prestate în baza contractului nr. 1 din data de 12 aprilie 2011 și repararea prejudiciului moral; sumei de 12 119,35 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în prezenta acțiune. (f.d.2-6, 53,79, 93-95, vol.I).

În motivarea cererii de chemare în judecată Vasile Gociu a invocat că la 12 aprilie 2011 a fost încheiat contractul de prestării servicii nr. 1 între Mihai Șeremet în calitate de executant și Vasile Gociu în calitate de beneficiar. Potrivit cap. II din contract beneficiarul comandă, iar executantul elaborează Documentația de proiect

pentru construirea unei case private cu 18-20 apartamente pe str. xxxxx, mun. Chișinău, în 5-6 nivele. Potrivit pct. 3.1. al contractului s-a stabilit inițial costul lucrărilor de 5 euro m² de suprafață totală proiectată ca onorariu.

În scopul executării contractului beneficiarul, fiind de bună-credință, a achitat executorului avans în mărime de 3 300 euro, fapt ce se confirmă prin ordinele de încasare a numerarului din 14 martie 2011 în mărime de 100 euro și ordinul de încasare a numerarului din 13 aprilie 2011 în mărime de 3 200 euro, dar Mihai Șeremet nu și-a executat obligațiile asumate.

La 07 august 2013 Mihai Șeremet a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Gociu, prin care a solicitat încasarea de la Vasile Gociu în beneficiul lui Mihai Șeremet suma de 3 300 euro, recunoașterea sumei de 3 300 euro achitată lui Mihai Șeremet în avans ca retribuție pentru prestarea serviciilor conform contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei. În cadrul examinării cauzei civile menționate Mihai Șeremet a prezentat un pseudo proiect pentru construcția imobilului.

Vasile Gociu a susținut că a primit pseudo proiectul odată cu acțiunea depusă de Mihai Șeremet, pe care l-a prezentat Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale. Prin răspunsul din 03 martie 2015 Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale a prezentat un studiu asupra proiectului, potrivit căruia pseudo proiectul prezentat de Mihai Șeremet nu corespunde cerințelor legale și este unul eronat. Ulterior, a fost solicitată expunerea unui expert licențiat asupra proiectului prezentat de Mihai Șeremet. Prin raportul de constatare tehnico - științifică nr. 532 din 20 decembrie 2017 s-a stabilit că contractul individual de muncă nr. 1 din 12 aprilie 2011 încheiat între Vasile Gociu în calitate de beneficiar și Mihai Șeremet în calitate de proiectant, compus din literele *a, b, c, d*, a fost îndeplinit parțial și necalitativ. Nu au fost îndeplinite lucrările de proiectare a rețelelor ingineresti interioare și exterioare conform pct. 3.1 și 3.4 din contract.

Astfel, dat fiind faptul că Mihai Șeremet nu a executat obligațiile asumate prin contractul nr. 1 din data de 12 aprilie 2011, Vasile Gociu se consideră îndreptățit de a solicita restituirea avansului achitat.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă Vasile Gociu la 23 februarie 2018 a expediat în adresa pârâtului pretenția privind restituirea sumei de 3 300 euro, acordându-i pentru aceasta, în temeiul art. 575 din Codul civil, un termen de 7 zile, însă până la depunerea acțiunii pârâtul nu și-a executat obligația.

Reclamantul a mai relatat că prin hotărârea din 27 mai 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu privind retribuirea muncii în baza contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011.

În aceste circumstanțe și dat fiind faptul că a avut câștig de cauză, iar la examinarea cauzei instanța de judecată nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată suportate, reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate, care sunt confirmate prin contractul de asistență juridică nr. 297, bonul de plată Seria EE nr. 499591 din 01 septembrie 2014. La fel a mai menționat că a suportat cheltuieli pentru executarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 532 din 20

decembrie 2017, în sumă de 5 200 lei, fapt ce se confirmă prin chitanța nr.4 din 29 ianuarie 2018.

Prin hotărârea din data de 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul lui Vasile Gociu suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistența juridică acordată în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu, suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistența juridică în prezenta cauză civilă și suma de 407,20 lei pentru compensarea altor cheltuieli de judecată. În rest s-au respins pretențiile reclamantului ca neîntemeiate. (f.d. 226, 235-240, vol.I)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Vasile Gociu și Mihai Șeremet.

La 03 iunie 2021 Vasile Gociu a înaintat recuzare judecătorului Curții de Apel Chișinău, Vitalie Cotorobai.

Prin încheierea din data de 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins propunerea de recuzare a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Vitalie Cotorobai, reținând că nu sunt temeiuri de a înlătura judecătorul de la examinarea prezentei acțiuni, deoarece motivele descrise și invocate în cererea de recuzare nu se încadrează în temeiurile legale de recuzare. (f.d. 180-184, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 30 septembrie 2021 a respins apelurile declarate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet, a menținut hotărârea din data de 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 200, 201-213, vol. II)

Instanțele de judecată în temeiul art. 970, art. 974, alin. (2), art. 978, alin. (1), (2) și (3) din Codul civil (în redacția legii de până la 01 martie 2019), capitolul V al contractului nr.1 din 12 aprilie 2011 încheiat între Vasile Gociu și Mihai Șeremet, au concluzionat că pretenția lui Vasile Gociu privind rezoluțiunea (rezilierea) contractului este neîntemeiată, în condițiile în care Vasile Gociu nu a specificat care este temeiul pentru care se solicită rezilierea contractului, nu a făcut referire expresă nici la temeiurile de reziliere din contract, nici la cele prevăzute de lege.

Mai mult, Vasile Gociu anterior a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihai Șeremet privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității, care a fost respinsă prin decizia din data de 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din data de 16 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție. Din conținutul deciziei din data de 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău rezultă că instanța de judecată s-a expus asupra ilegalității rezilierii unipersonale a contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011 de către Vasile Gociu, deoarece conform capitolului VI din contract este stipulat că acesta poate fi modificat sau reziliat cu acordul scris al părților, modificare/reziliere unilaterală exonerând de răspundere din culpă.

Totodată, instanțele de judecată au menționat că, deși în prezenta speță Vasile Gociu a prezentat alte argumente privitor la culpa lui Mihai Șeremet privind neexecutarea contractului, acesta de fapt a deghizat un recurs asupra faptelor judecate irevocabil, bazându-și pretențiile din acțiune în mod implicit, dar și

prioritar, pe raportul de expertiză extrajudiciară nr. 532 din 20 decembrie 2017.

Pe cale de consecință, instanțele de judecată au considerat ca neîntemeiată și pretenția lui Vasile Gociu privind încasarea sumei 3 300 euro cu titlu de avans.

Instanțele de judecată în baza art. 94, alin. (1), art. 96, alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă au concluzionat ca fiind parțial întemeiată pretenția lui Vasile Gociu privind compensarea cheltuielilor judecată în cadrul examinării cauze civile la acțiunea lui Mihai Șeremet privind încasarea retribuițiilor pentru serviciile prestate în baza contractului nr. 1 din data de 12 aprilie 2011 și repararea prejudiciului moral, dispunând spre încasare suma de 10 000 lei ca fiind cheltuieli de asistență juridică reale, necesare și rezonabile din motiv că instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, reieșind din complexitatea cauzei anterior examinate, timpul și volumul serviciilor prestate de avocat.

Referitor la cheltuielile de judecată suportate în prezenta speță, instanțele de judecată au admis parțial solicitarea lui Vasile Gociu și anume proporțional pretenției admise, dispunând încasarea sumei de 1 000 lei, ca cheltuieli necesare, reale și rezonabile. Totodată, instanțele de judecată au admis pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate pentru citarea telegrafică a pârâtului și pentru publicarea avizului de citare publică, în total suma de 407,20 lei, deoarece aceste cheltuieli au fost necesare în contextul în care Mihai Șeremet nu a recepționat citațiile expediate.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Vasile Gociu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii cu adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. Totodată, Vasile Gociu a solicitat și casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din data de 09 iunie 2021 prin care s-a respins cererea de recuzare a jucătorului Vitalie Cotorobai. (f.d. 1-41, vol. III)

În motivarea recursului Vasile Gociu a reiterat circumstanțele de fapt indicate în cererea de chemare în judecată, totodată a menționat că instanțele de judecată au aplicat incorect normele de drept material, iar concluzia precum că acesta nu a specificat care este temeiul pentru care solicită rezilierea contractului este eronată. La caz, Mihai Șeremet și-a asumat obligațiile stipulate în contract, însă nu le-a executat calitativ, incomplet și cu abateri grave, acest fapt se demonstrează prin raportul de expertiză nr. 532 din 20 decembrie 2017.

Vasile Gociu a indicat că instanțele de judecată incorect au făcut referire la decizia din data de 12 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău și la decizia din data de 16 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, deoarece însăși Mihai Șeremet confirmă că instanțele de judecată nu s-au expus asupra rezilierii contractului și aducerea părților la poziția inițială, deci actele judecătorești reținute sunt irelevante cauzei, având obiect și temeiuri de drept diferite decât cele invocate în prezenta acțiune.

Cu referire la respingerea parțială a pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate în cauza civilă intentată la acțiunea lui Mihai Șeremet, recurentul a menționat că instanțele de judecată urmau să compenseze

integral cheltuielile suportate, ori cererea de chemare în judecată a fost respinsă integral, deci și cheltuielile urmau a fi compensate integral.

Mai mult, instanțele de judecată nu s-au expus asupra cheltuielilor de judecată suportate de către recurent în prezenta acțiune cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Recurentul a invocat și încălcarea normelor de drept procedural și anume faptul că instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor AO „Asociația Arhitecților din Moldova”, care este o organizație nonguvernamentală, a cărui președinte este Mihai Șeremet, însă care nu a fost atrasă în proces. La fel și faptul că în instanța de apel cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la examinarea cauzei.

Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs și de către Mihai Șeremet, care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea tuturor pretențiilor înaintate de către Vasile Gociu. În motivarea recursului Mihai Șeremet a invocat dezacordul cu soluțiile adoptate, menționând că instanțele de judecată nu au dat apreciere legală probelor prezentate în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cauza civilă la acțiunea lui Mihai Șeremet către Vasile Gociu. (f.d. 62-63, vol. III)

La 14 martie 2022 Mihai Șeremet a depus referință la recursul înaintat de către Vasile Gociu, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Vasile Gociu și admiterea recursului declarat de către Mihai Șeremet.

Vasile Gociu la 06 aprilie 2022 a depus referință asupra cererii de recurs înaintate de către Mihai Șeremet, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil sau respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 30 septembrie 2021, expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Sergiu Barbăneagră, care apără interesele lui Vasile Gociu și avocatului Alexandru Bodrug, care apără interesele lui Mihai Șeremet la 19 noiembrie 2021, iar lui Vasile Gociu și lui Mihai Șeremet prin intermediul oficiului poștal, la 23 noiembrie 2021. (f.d.214,215, vol.II)

Atât Vasile Gociu, cât și Mihai Șeremet s-au conformat prevederilor legale și la 29 decembrie 2021, și respectiv 19 ianuarie 2022 au depus recursuri împotriva deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Vasile Gociu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Argumentul lui Vasile Gociu precum că instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor unei persoane neatruse în proces și anume AO „Asociația Arhitecților din Moldova”, care este o organizație nonguvernamentală a cărei președinte este Mihai Șeremet, este considerat declarativ, deoarece prin hotărârea pronunțată în prezenta speță nu se încalcă drepturile și interesele acesteia.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Vasile Gociu și Mihai Șeremet, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet ca fiind inadmisibile.

Fiindcă instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul asupra deciziei instanței de apel este inadmisibil, nu se va expune nici asupra încheierii din data de 09 iunie 2021 prin care s-a respins cererea de recuzare a jucătorului Vitalie Cotorobai.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Vasile Gociu și de către Mihai Șeremet, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas